

En Miquel dels Sants Pi Costa ha fet néixer un despatx multidisciplinar, amb seu a la ciutat de Vic, que ha anat creixent fruit de l'esforç i el treball constant que l'han empès des que va acabar la carrera de dret: **"Vaig començar a estudiar paral·lelament econòmiques i dret, però al final, i per diverses raons, acabaria sent advocat."** No vol deixar de dir que la seva veritable vocació és l'empresarial, que ha heretat del seu avi, **"un industrial del ram de les farines i dels pinsos. Ell va ser el primer fabricant de pinsos compostos per bestiar de la comarca d'Osona."** Segurament, l'empremta empresarial que porta a la sang l'ha ajudat a crear un gran despatx que compta amb un equip de deu persones: **"El nostre despatx té una oferta de serveis jurídics total, toquem totes les matèries. Nosaltres diem que treballam a la carta perquè el client que ve al despatx pot escollir qualsevol tipus de servei. La meua vocació empresarial ha fet que em plantejés el despatx amb la idea de donar un servei als clients."**

Amb aquesta manera de pensar, el nostre advocat, que va començar a exercir com a generalista, comenta l'evolució social que està donant pas a l'advocat especialista: **"Com molts dels advocats que vam iniciar l'exercici del dret fa més de vint anys, i sobretot els de la zona de Vic, vaig començar com a generalista. El progressiu creixement del despatx i la complexitat que van prenent les coses han fet necessària l'especialització. Això ha comportat la incorporació de gent més jove que ha assumit d'entrada especialitats concretes. Jo també he anat dirigint-me a àrees que segurament eren les que més m'agradaven i m'he concentrat en el tema empresarial -l'assessorament intern de l'empresa-, l'urbanístic i l'administratiu."** I continua: **"Fa sis anys, vaig tenir la possibilitat de doblar la superfície del despatx. Llavors em vaig plantejar ampliar els serveis i donar un servei jurídic integral. Els nostres clients són de la Plana de Vic. La majoria, empresaris relativament joves adaptats a les noves tecnologies, amb empreses exportadores molt especialitzades. Ells són els que millor acullen la nostra oferta integral. Per un altre costat, hi ha els clients de més anys als quals només dones una part dels serveis jurídics que necessiten ja que a aquest grup li costa atorgar les seves necessitats jurídiques a un sol despatx."** Sobre l'oferta especialitzada del seu despatx, en Miquel dels Sants explica que **"la gent entén i accepta els nostres serveis perquè se'ls explica bé el funcionament del bufet."**

L'estreta relació de confiança que s'estableix entre l'advocat i el client porta la professió més enllà del camp estrictament jurídic: **"Crec que l'advocat té similituds amb el psicoanalista. Molts clients que vénen al despatx ens expliquen un problema personal o uns dubtes que a vegades ni tan sols tenen res a veure amb el nostre exercici professional. L'advocat és sovint el confessor de les preocupacions de l'empresari. Encara que al principi els costa posar la confiança en un professional com nosaltres, al final s'hi entreguen totalment. I nosaltres hem de ser com una esponja i xuclar el problema del client."**

En el món de l'advocacia cada vegada és més difícil que els temes es contemplin des d'un únic punt de vista: **"Pensar que pots estudiar a fons una transacció immobiliària sols des de la perspectiva de l'an-**

tic Codi civil és impossible. Cal veure-ho des de moltes altres perspectives." A tot això cal sumar-hi una necessitat de formació continuada: **"L'allau legislativa obliga els professionals a especialitzar-se si volen donar un bon servei, per la qual cosa l'advocat ha de renunciar, fora de la seva especialització, a dominar lleis concretes. Els advocats tenim un gran avantatge respecte a altres professions i és que cada vegada es necessiten més serveis jurídics. Hem crescut molt en oferta però també en demanda."** Per aquest motiu, el nostre protagonista creu que la millor opció per al jove advocat és l'especialització des del primer moment: **"Si el jove que acaba la carrera s'especialitza, pot triomfar."** De totes maneres, les possibilitats per als joves de la seva època eren molt diferents. Fa vint anys, els advocats iniciaven la seva trajectòria professional com a generalistes. En Miquel dels Sants recorda que **"just acabar la mili, amb 25 anys, em vaig posar a fer d'advocat generalista. Als anys setanta a Vic ens vam unir un grup de cinc advocats joves per constituir el Grup d'Advocats Joves i jo en vaig ser el primer president. Per als joves era impossible legalment entrar a la Junta de Govern del Col·legi d'Advocats de Vic perquè s'exigien antiguitats d'exercici de deu anys. Posteriorment, va entrar en vigor l'actual Estatut General de l'Advocacia que va permetre accedir a la Junta amb una antiguitat de dos anys. Hi vaig entrar de secretari després, l'any 1990 vaig posar-me a la Junta de Govern del Col·legi, i durant el període 1991-1995 vaig ser-ne degà. En aquells moments, jo era el degà més jove de Catalunya amb 39 anys."**

El nostre advocat ens demostra el gran respecte que té pels seus companys de professió i ens comenta la importància d'una bona relació entre ells en una zona com la Plana de Vic: **"Tots els advocats ens coneixem i això té l'avantatge que sabem com tractar-nos. Aquest fet ens obliga a observar unes normes. Aquesta professió, en què l'obligació principal de l'advocat és solucionar els problemes del seu client, comporta sovint una confrontació dialèctica amb l'advocat de l'altra part. Per evitar que això es converteixi en una qüestió personal, la nostra professió està molt regulada pel que fa a relació entre advocats. Tenim rigorosament prohibit treure com a prova en un procediment judicial documentació enviada per l'altre advocat; observem les normes protocol·làries de visita -la primera reunió, per exemple, es fa al despatx de l'advocat més antic- i ens demanem la vènia quan un client decideix prescindir d'un advocat per anar a un altre. En llocs petits, aquestes normes es respecten molt. Tenim clar que no som contraris i que en tot cas els contraris són els nostres clients, però sovint són ells els qui no ho entenen."**

Parlar dels referents humans d'aquest professional del dret ens porta a citar el seu avi matern, Esteve Costa (Estevet) que li va inculcar la vocació política. **"Havia estat un dels líders del Partit Catalanista Republicà, molt important a la nostra comarca. Fins i tot va ser alcalde de Vic. S'estimava molt el país."** I encara no hem parlat del terreny personal. La passió per la feina la comparteix amb la seva filla, la Isabel, que amb només deu anys ja diu que vol ser advocada, i la seva esposa, la Montse. De ben segur que la Isabel aconseguirà els mateixos èxits que el seu pare.

“Crec que l’advocat és sovint el confessor de les preocupacions de l’empresari i, encara que al principi els costa passar la confiança en nosaltres, al final s’hi entreguen totalment; nosaltres hem de ser com una esponja i xuclar el problema del client”

Miquel dels Sants Pi - Vic (Osona)